

EEN BRIEF VAN EEN GENTENAAR UIT MEXICO

NOOT

De Buck Eugène Albert, sergeant-clairon, (° Gent 1829, ajuteur, betovergrootoom van ondergetekend lid G.T.), maakte op 24-9-1866 deel uit van 250 om hun uithoudingsvermogen geselecteerde grenadiers en tirailleurs. Met 90 ruiters in de voor- en achterhoede en onder leiding van 17 officieren moest Ixmiquilpan ontzet worden. Het plaatsje was daags tevoren ingenomen door 500 Mexicaanse ruiters, 300 infanteristen en 40 deserteurs uit het Oostenrijks regiment (Poolse en Russische huzaren). Aan het gevecht (25-9-1866) was een 24-uren mars voorafgegaan en de aftocht van de Belgen, genoodzaakt door een niet verwachte overmacht, nam 42 uren in beslag ! De soldaten hadden in 40 uur niets te eten gehad en hun muilezels bezweken onderweg van uitputting. Balans van deze laatste fatale slag der Belgische vrijwilligers te Mexico : 19 gewonden en 18 doden waaronder Eugène De Buck. Hij is één van de twee Gentenaars die op het slagveld sneuvelen gedurende gans het Mexicaans avontuur. De Gentse majoor Tydgadt bezweek pas later aan zijn verwondingen opgelopen bij de slag te Tacambaro. (Zie ook GT. 1979 nr. 3 blz. 120, 122 en nr. 4 blz. 184 en foto blz. 188 in het midden uiterst rechts).

Hierna volgt zijn brief die ik overerfde van mijn grootvader.

DE BUCK RONALD

BRONVERMELDING

DUCHESNE Albert : L'expédition des volontaires belges au Mexique 1864-67.

Patzcuaro, den 20 september 1865.

Zeer beminde vader, broers en zuster,

Dezen dient om u te laten weten dat ik nog altijd in volle gezondheid ben en ik verhoop van u hetzelfde, en ik hoop dat u nog alle in het leven zijt. Beminden vader, gij had veeleer eenen brief gehad maer onze brieven worden altijd aengerand van de brigands want het is al den derden brief die ik u schrijf. Nu pijns ik dat mijnen brief zal teregte komen tot Rijsel en van daar naar Gent.

Ik en zal al niet schrijven van den Mexique, ik zal simpelijk enige pas-

sagen van mijne roeten laten weten, Gelijk gij al wel weet dat wij gelukkig tot Saint Nazaire gekomen waer wij zijn ingescheept den 15de voor naer Vera Cruz te vaeren. Wij zijn den 18de uit Saint Nazaire vertrokken met een schoon weder en eene voorspoedigen wind, maer den derden dag is het weder ongestuimig geworden dat wij altegaer peynsden dat het sloop ging in stukken geslaegen worden, maer God heeft ons bermhertig geweest. Dat weder heeft alzo 3 dagen en drie nagten geduerd zonder ongelukken, den vierden dag is het weder veranderd en is zeer schoon en helder geworden, en alzo zijn wij gekomen tot de Martinique. Een schoon en groot eyland dat bewoond is door zwarten die het Frans spreken want het behoort aan het Frans toe. Beminden vader, wij zijn daer verbleven 48 uren, en moet u ook zeggen dat het zeer braaf volk is die dezelfde religie hebben van ons en het eyland is zeer vrugtbaar. Daer koopt men 10 appelsienen voor 3 centiemen. Van daer zijn wij gevaeren naar Santiago de Cuba hetwelk ook een zeer schoon eyland is en bewoond is door de spaenjaers, maer daer kan ik niet veel van zeggen want wij en hebben daer maer acht uur gebleven en van het schip geweest. Van daer zijn wij gevaeren naer Vera Cruz. Daer zijn wij aengekomen den 16 van december waer wij 3 dagen zijn verbleven en daer heb ik zeer verwonderd geweest over het leven en de kledingen van het volk. Daer is het al Mexique, beminden vader. Daer zijn wij vertrokken met ons konvooi tot Camaron. Daer hebben wij gebleven tot des anderendaags en hebben wij nog 19 dagen te voet gegaen en de 7de van januari zijn wij in Mexiqueco gekomen, maer hoe blijde waeren wij als wij de torens van Mexiqueco zagen en nog meer als wij bij onze kameraten kwamen die eene maend voor ons vertrokken waeren, maer beminden vader broers en zusters, hoeveel gelukkiger zal ik nog zijn als ik het geluk zal hebben van u nog eens te mogen zien en in mijne aermen te drukken, het grootste en het rijkste dat ik nog op de aerde bezit dat is mijnen vader. Nu laat ik u enigte passagen van Mexiqueco weten. Mexiqueco is eenen zeer schoone en groote stad waer veel commerce gedaen wordt maer het volk is nog als wild, en het arm volk loopt daer als naekt langs de straeten. Wat de norriture van eten en drinken betreft, dat is alverre hetzelfde gelijk in Belgenland. Anders niet dat alles veel duurder is. De patatten, voor 20 kilo's betaalen wij tot 6 frans, wat de legumen aengaet dat is gelijk bij ons en den drank, het bier, betalen wij 35 centiemen de pint en het en deugt niet. De sterke dranken zijn alverre gelijk bij ons. Wat de religie aengaet, zoo groot als Mexiqueco is is het de katholyke religie. Nu beminden vader, broers en zusters ons geluk en heeft niet lang geduurd. In Mexiqueco zijn wij 2 maenden verbleven

en dan zij wij vertrokken in de provincie Michaoacan en altijd in de bergen en 10 à 15 uren per dag marcheren voor achter de conakers te zitten, daer zijn 2 soorten brigands die anders niet en doen als moorden en stelen en anderen die soldat zijn maer die den keyzer niet willen kennen, die anders niet en willen als republiek en daer zijn benden van 4 à 5000 mannen. Dan zijn wij gekomen in Morelia ook een zeer schoone stad. Daer zijn wij gebleven 3 dagen en vandaer zijn wij gegaen naar Tacambaro waer wij eene attak gehad hebben met de brigands, maer wij en konden daer geen stand tegen houden, want zij waeren met 3700 mannen en wij met 3 à 400 mannen. Daer hebben wij verloren 7 officieren en eenige soldaten en 7 gebleeserden en de anderen zijn gevangen gepakt en we zijn met eenigte weggelopen nadat alles gedaen was. Dan zijn wij gekomen tot in Patzcuaro waer ik mij nu nog bevind. Dan hebben wij een afferen gehad, ook tot Tacambaro (Loma), maer daer hebben er zij aen toegelyd. Zij waren met 4000 mannen en wij met 800. Zij hebben daer 500 doden gehad zonder de gekwetste en wij hebben maer eenen dode gehad, een officier, en 4 gekwetsten. Wij hebben hun 5 stukken canon afgepakt en nog veel andere dingen. Als ik het geluk heb van u nog te zien dan zal ik u meer vertellen. Nu beminden vader doet veel komplementen aen geheel de familie dat ik nog in volle gezondheid ben.

Beminden broeder Charel, en Bernard, Marie en Bie, ik hoop dat u nog alle in volle gezondheid zijt en ook hunne kinderen. Beminden broers en zusters zijt zo goed van mijnen brief te zenden naer vader en hem in een andere enveloppe te steken. Ik sluit mijnen brief en blijf uwen onderdanigen zoon en broeder tot ter dood. Eugène. Als u mij schrijft, gij moet schrijven naar Mexiqueco. Mijn adres is Eugène De Buck, sergent clairon au corps Belge Mexico à Mexico.

Eugène De Buck.

HET PLAN GOETHALS

Het plan van G. Goethals, landmeter, gepubliceerd bij P. de Goesin in 1796 en gedrukt op een groot aantal exemplaren, is merkwaardig onder velerlei opzichten. Het bevat een alfabetische lijst van de straten, markten en pleinen, geeft een lijst van de godsdienstige gebouwen, hospitalen, scholen, openbare gebouwen, bruggen in hout en steen. Het plan is verdeeld in vierkanten, in de hoogte aangeduid door een